

som at markedsøkonomi skulle være, når man tager fra den ene virksomhed og henover staten fordeler det ud til en anden, som man bedre kan lide. Det er jo det rene hokusfokus at kalde det markedsøkonomi.

Selvfølgelig kan man ikke have andre afgifter på den danske industri, der skal konkurrere ude i verden, end man har ude i den verden, den skal konkurrere med. Vi går i Det Konservative Folkeparti stærkt ind for at gøre noget ved miljøet, men vi går også ind for, at man gør det på en meget bredere basis, end at danskerne skulle være særlig dygtige til at drive omkostnings-tunge virksomheder med flere afgifter på.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Blot dette, at så har vi jo fuldstændig til gode at se et forslag fra De Konservative, som gør, at Danmark kan leve op til de målsætninger, vi har forpligtet os til.

Hvornår kommer Det Konservative Folkeparti med et forslag til, hvordan man så kan reducere CO₂-forureningen så meget, som Danmark har lovet i FN-regi, uden at erhvervslivet er inddraget? Det lader sig simpelt hen ikke gøre. Det er måske derfor, vi aldrig har set udspillet fra De Konservative.

Elisabeth Arnold (RV):

SF har stillet spørgsmål om regeringens planer for den kommende skattereform. Det er jo sikkert sagt før, men jeg vil gerne gentage det: Det spørgsmål forstår jeg ikke rigtig.

For det virker jo, som om forespørgerne tror, at den nuværende regering har en eller anden konspiratorisk skattereform liggende i skuffen, som den vil tage frem, den dag den nuværende skattereform er fuldt indfaset.

Mig bekendt har den nuværende regering ingen planer med hensyn til den kommende skattereform, men de enkelte partier har naturligvis deres ønsker med hensyn til, hvordan skattepolitikken fremover skal udformes.

Det Radikale Venstre er med i den skattereform, der er under indføring i øjeblikket, for den nuværende skattereform, som altså ikke er fuldt gennemført, opfyldte, da den blev vedtaget, en del af de ønsker, som Det Radikale Venstre på forhånd havde, og som blev præciseret i det regeringsgrundlag, der blev udfærdiget i foråret 1993.

For os var det meget vigtigt, at vi fik omlagt indkomstskatteskalaen, fik indført arbejdsmar-

kedsbidrag og medvirkede til at sænke trækkprocenterne. En del af det provenu, der blev givet afkald på ved indkomstskatteomlægningerne, blev hentet ind via grønne afgifter. Vi ønskede altså en mindre vægt på beskatning af indkomster og en øget vægt på beskatning af ressourceforbrug.

I de år, hvor skattereformen er under indfasning, bør der ikke efter vores opfattelse være ny lovgivning på vej inden for indkomstskatteområdet.

Der kan naturligvis justeres på enkelte elementer, og det er også blevet gjort i forbindelse med finanslovforliget for 1996. F.eks. blev standardfradraget for parcelhusejere øget fra 2.000 kr. til 3.000 kr., og både formueskatten og fradraget for forsørgelseskontrakter blev afskaffet fra 1996. Selvfølgelig kan der justeres, men vi mener i virkeligheden ikke, at man i overskuelig fremtid bør ændre ved hovedlinjerne i indkomstskattesystemet.

Hvad skal der så ske efter 1998, når den nuværende skattereform er fuldt indfaset? Ja, efter vores opfattelse er det vigtigt at kigge på, hvordan de grundlæggende vilkår for skattesystemet er efter 1998, og de er ikke ændret i forhold til 1993.

Det er vores opfattelse, at velfærdssystemet fortsat ønskes opretholdt, og det vil sige, at der stadig væk er behov for et betragteligt skatetryk. Velfærdssystemet koster, og alle undersøgelser viser, at den danske befolkning er indstillet på at betale for det. Man vil gerne betale for de gratis sygehuse, man vil gerne betale for et veludbygget uddannelsessystem, og man vil gerne betale for en støtte til de svage i samfundet. Der er der ingen svigten i den danske befolkning, og derfor skal vi ikke bilde nogen ind, at vi har brug for et lavere skatetryk.

Der vil ikke mere være underskud på de årlige finanslove. Det er Det Radikale Venstres faste forsæt, at det vil der ikke være efter 1998 og forhåbentlig allerede før, men det betyder ikke, at vi kan love skattelettelse, for der er stadig væk en stor statsgæld, og det vil sige, at vi også skal kunne afdrage på den, og større skattelettelse vil derfor ikke komme på tale.

Vi mener, at det ville være at stikke folk blå i øjnene at bilde dem ind, at der kan komme store skattelettelse, hvis vi samtidig skal kunne opretholde velfærdssystemet og den sunde økonomi.

Der vil også være det vilkår, at internationaliseringen vil fortsætte, og det vil den især gøre